

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. března 2015 v **trestní věci obžalovaných XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX a XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX odvolání obou obžalovaných a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. 10. 2014, č. j. 1T 86/2014 - 254 a rozhodl takto:

*Odvolání obou obžalovaných a státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní XXX a XXX uznáni vinnými zločinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku pro skutek spočívající v tom, že dne 26. 5. 2013 v 01.59 hod. v Cholticích, okr. Pardubice, na odpočívadle schodiště diskotéky Music Club Zámek Choltice, na které vykonávali pořadatelskou činnost, společně uchopili XXX každý za jednu ruku pod ramenem, a poté jej na kraji schodiště shodili ze schodiště dolů, v důsledku čehož XXX utrpěl otřes hrudní míchy, pohmoždění hrudních obratlů, druhého bederního obratle, vymknutí levého zápěstí a odlomení bodcovitého výběžku levé vřetenní kosti, což si vyžádalo příjezd vozidla Rychlé záchranné služby Pardubického kraje, lékařské ošetření a hospitalizaci v Pardubické krajské nemocnici a.s. v době od 26. 5. 2013 do 30. 5. 2013 a následný operační zákrok a další hospitalizaci v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoká nad Jizerou v době od 12. 8. 2013 do 16. 8. 2013, přičemž XXX, který byl v době od 26. 5. 2013 do 20. 9. 2013 v pracovní neschopnosti, byl omezen na obvyklém způsobu života po dobu nejméně 11 týdnů, a to zejména bolestivostí poranění a výrazným omezením hybnosti levé ruky v zápěstí při dlouhodobé fixaci levého zápěstí.

Za to byli odsouzeni každý z nich k trestu odnětí svobody na dobu dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let. Současně soud uložil obžalovaným povinnost k náhradě způsobené škody jednak poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, a dále poškozenému XXX. Téhož jmenovaného odkázal soud se zbytkem jeho nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolání obžalovaný XXX, přičemž jeho odvolání směřuje jak proti výroku o vině, tak i proti výroku o trestu, i proti výroku o náhradě škody. Obžalovaný opětovně popírá, že by se dopustil skutku, který je mu kladen za vinu. Rozvádí shodně svoji obhajobu prezentovanou již v průběhu trestního řízení. Obžalovaný připomíná závěry znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D. z oboru kriminalistiky, specializace forenzní biomechaniky. Jestliže byl v průběhu důkazního řízení proveden důkaz videozáznamem, pak jeho kvalita je zhoršená a celý incident se odehraje doslova v pár sekundách. Podle názoru obžalovaného soud měl důsledně uplatnit zásadu in dubio pro reo, když v daném případě se jeví minimálně spornou otázka úmyslu.

Rozsudek napadl svým odvoláním rovněž obžalovaný XXX, a to rovněž do výroků o vině a trestu. Obžalovaný v podaném odvolání rozebírá zejména otázku subjektivní stránky s tím, že v jeho případě nelze dovodit úmysl. Podle názoru obžalovaného nelze požadovat, aby s jistotou předpokládal a byl srozuměn s tím, že pokud nechá osobu pod vlivem alkoholu stát na odpočívadle schodiště, že tato spadne dolů. Tím spíše, že spadne dolů po hlavě. Obžalovaný v této souvislosti rovněž připomíná závěry znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D. z oboru kriminalistiky, specializace forenzní biomechaniky. Okresnímu soudu vytýká, že závěrům tohoto znaleckého posudku nepřikládá náležitou důležitost. Rovněž tak nesouhlasí s tím, že okresní soud znevěrohodňuje výpověď svědkyně XXX. Navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil pro nejasnost a neúplnost skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku a také proto, že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

Rozsudek napadl svým odvoláním i státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, přičemž jeho odvolání směřuje toliko do výroku o trestu v neprospěch obou obžalovaných. Je přesvědčen o tom, že soud při úvaze o trestu dostatečně nepřihlédl k chování obžalovaných po činu, konkrétně k tomu, že se vůbec nezajímali o zdravotní stav poškozeného, který v důsledku jejich jednání zůstal bezvládně ležet na zemi. Za této situace navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a oběma obžalovaným uložil tresty odnětí svobody v délce tří let podmíněně odložené na zkušební dobu v délce čtyř let.

Krajský soud z podnětu odvolání jak obžalovaných, tak i státního zástupce ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, jež proběhlo v souladu s trestním řádem, a v němž nedošlo k vadám, jež by mohly mít vliv na objasnění věci či na možnost obžalovaných uplatnit svá práva na obhajobu. Okresní soud v tomto řízení vykonal veškeré důkazy nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud jednotlivé důkazy zhodnotil

logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pomínut, popř. z něj vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož se s jeho závěry ztotožňuje. Nad rámec zde uvedeného je třeba uvést následující.

Podle názoru krajského soudu okresní soud provedl úplné a rozsáhlé dokazování a provádění důkazů dalších ve světle shora uvedeného považuje i krajský soud za nadbytečné, neboť důkazní situace realizovanými důkazy byla náležitým způsobem prokázána. Okruh případných svědků byl specifikován, tito byli v průběhu hlavního líčení před okresním soudem vyslechnuti a s jejich výpověďmi se v odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud náležitým způsobem vypořádal i ve světle jejich případné věrohodnosti či nevěrohodnosti. K hodnocení, které okresní soud náležitým způsobem provedl, ani krajský soud nemá připomínek. Okresní soud tak postupoval dle svého vlastního vnitřního přesvědčení a toto odpovídá tomu, jak důkazy byly před okresním soudem v průběhu hlavního líčení provedeny.

Sami obžalovaní nespoují, že s poškozeným byli ve fyzickém kontaktu a tomuto odpovídá i výpověď poškozeného XXX. Poškozený po pádu utrpěl poranění, která jsou podrobně specifikována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jehož závěry prezentoval v průběhu hlavního líčení zpracovatel posudku, a to znalec MUDr. Petr Baláž. Znalecký posudek se rovněž zabývá mechanismem vzniku způsobeného poranění a na tyto závěry lze rovněž pro zjednodušení odkázat. Pro závěr o vině je třeba připomenout zejména skutečnost, že obžalovaní XXX a XXX, byť po krátký časový úsek, odváděli poškozeného XXX, kdy jej drželi oba za ruce zády směrem ke schodišti a po této jejich aktivní činnosti poškozený po hlavě padá z uvedeného schodiště dolů, v důsledku čehož utrpěl poranění, která byla specifikována výše uvedeným znaleckým posudkem. Oba obžalovaní se hájí tím, že nebyli osobami, které udělili poškozenému kinetickou energii k pádu dolů ze schodů a v této souvislosti připomínají i závěry znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D., který je rovněž prezentoval v průběhu hlavního líčení. Naproti tomu je třeba zdůraznit, že znalec sám v průběhu hlavního líčení uvedl k pádu, že tam muselo dojít k nějakému impulsu síly – kopnutí, napadení, šťouchnutí, což blíže nedokáže specifikovat. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že ve fyzickém kontaktu s poškozeným v danou chvíli byli pouze obžalovaní XXX a XXX. Obžalovaný XXX poukazuje na to, že osobou, která mohla dát fyzický impuls k pádu poškozeného, mohl být XXX, jenž měl s poškozeným konflikt krátce před předmětným incidentem a na podporu této verze prezentované i obhajobou obžalovaného XXX připomínají oba svědeckou výpověď XXX, která byla za kasou a toto měla vidět. Věrohodností svědkyně se však okresní soud náležitým způsobem zabýval a je třeba připomenout zejména skutečnost, že svědkyně z místa, kde se nacházela, musela mít výhled na XXX krytý nejen poškozeným XXX, ale i dalšími osobami, a to XXX a XXX. Toto je zřejmé z pořízeného kamerového záznamu. V tomto smyslu je třeba považovat její tvrzení minimálně za pochybné. Nelze však přehlédnout, že sám XXX po svém řádném

poučení jako svědka tento fyzický atak popřel. Za podstatný je třeba považovat důkaz kamerovým záznamem, který byl okresním soudem proveden a který dokumentuje nejen samotný pád, ale i aktivní účast obou obžalovaných. Významnou je výpověď poškozeného XXX tak, jak byla učiněna v průběhu hlavního líčení, kdy popisuje své napadení, co tomuto předcházelo a usvědčuje oba obžalované. Poškozený rovněž vylučuje, že by spadl po hlavě a po zádech ze schodů sám, což vyvrací i znalec z oboru kriminalistiky Ing. Zdeněk Horák, Ph.D. Odvolací soud tak má ve shodě se závěry okresního soudu za prokázané, že skutek, který je obžalovaným kladen za vinu, se stal a tento spáchali právě obžalovaní XXX a XXX, a jejich jednání okresní soud zcela správně kvalifikoval, kdy v podrobnostech lze zcela odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.

Okresní soud nepochybil ani ve výroku o uloženém trestu, neboť plně respektoval ustanovení § 38 i § 39 tr. zákoníku. K oběma obžalovaným lze uvést, že v místě bydlíště nejsou hodnoceni negativně a soud nemá žádný záznam svědčící o jakémkoliv problému ve vztahu s protiprávní činností. Oba obžalovaní jsou trestně zachovalí. Stejně jako okresní soud i krajský soud je přesvědčen, že v daném případě se jedná u obou obžalovaných o exces z jinak řádného života. Jestliže za této situace se okresní soud rozhodl na obžalované působit trestem odnětí svobody uloženým na spodní hranici trestní sazby, pak tento postup shledává i krajský soud odpovídajícím a uložený trest nelze považovat za nepřiměřeně mírný ani neadekvátně přísný. Z tohoto důvodu považuje odvolání prezentované státním zástupcem za nedůvodné. Okresní soud též správně dospěl k závěru, že na obžalované lze působit pouhou pohružkou uloženým trestem a výkon tohoto trestu odložil na přiměřenou zkušební dobu v rozsahu tří let.

Okresní soud i zcela správně rozhodl o povinnosti obou obžalovaných k náhradě způsobené škody, když poškozeného XXX se zbytkem jeho nároku odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z výše uvedených důvodů krajský soud odvolání obou obžalovaných neshledal důvodnými, stejně jako důvodným neshledal ani odvolání státního zástupce, jelikož napadený rozsudek odpovídá jak ustanovení práva hmotného, tak i procesního, a proto tato odvolání byla podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení

lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 10. března 2015

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Roman Drahný

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková